

[Lundberg.]

Resolutioner og Vidnesbyrd, der er kommet ind til Over-Skyldraadet f. Eks., og som er fremkommet i Pressen Landet over. Det er en nogen anden Tone, man dør har anlagt, det har i Hovedsagen været Krav om betydelig Nedsættelse. Jeg ser nok, at man visse Steder har begrundet det med Konjunkturerne i Landbruget, Priser paa Landbrugsprodukter o. s. v., men det kommer naturligvis ikke Sagen ved; det, der skal vurderes efter, er Prisen i Handel og Vandel, hvad Ejendommen kan sælges til, uanset hvad Produkterne i en given Maaned kan indbringe.

Jeg maa, som sagt, betragte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Udtalelse som en Opfordring til de stedlige Vurderingsmyndigheder til at sørge for at bringe Ejendomsskylden op i de Amter, hvor den staaer for lavt, saaledes at Ensartethed kan skaffes (Afbrydelse af *Madsen-Mygdal*). Nu siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nej, men det er vi dog flere om at bestemme, for naar det ærede Medlem siger, at Vurderingerne ligger for lavt, er det givet, de maa op, thi Ejendommene skal staa til den Pris, de er værd i Handel og Vandel, derom er der ikke nogen Anledning til Tvist. Jeg kunde imidlertid godt lide, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gav os, der har med Vurderingsarbejdet at gøre, et lille Vink om, hvilke Skyldkredse det gælder, i hvilke Amtsskyldkredse det er, at Landejendommene er vurderet saa meget for lavt; jeg ved vel, at der er Steder i Landet, hvor de ligger lavere end andre Steder, men jeg kunde godt lide, at det ærede Medlem gav os Oplysning om, hvor meget for lavt de ligger, og hvorpaa han grunder sine Udtalelser, og hvilke Dele af Landet det navnlig er, Vurderingsmyndighederne skal have deres Opmærksomhed henvendt paa, saaledes at de kan tage det ærede Medlems Henstilling til Følge ved den Vurdering, de er i Færd med at foretage.

Landbrugsministeren (Bording): De Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget og af de forskellige Flertal, kan jeg tiltræde, fordi jeg anser disse Ændringsforslag for at være en overordentlig stor Forbedring af det forelagte Lovforslag. Hvis disse Ændringsforslag vedtages, vil der kunne komme noget forstandigt ud af det Lovforslag, der nu er til Behandling; saaledes som det forelaa fra Forslagsstillerens Side, var det jo langt fra at være et Forslag, man kunde være tilfreds med.

Hovedformalet med en saadan Lovgivning maa formodentlig være at støtte de Landmænd, der har for megen Gæld og staaer overfor et økonomisk Sammenbrud, overfor at maatte forlade Hjemmet, hvis ikke der kan opnaas en betydelig Nedbringelse af deres Gældsbyrde. Dernæst maa man gøre sig klart, hvilke Konsekvenser en saadan Lov indebærer, man maa gøre sig klart, naar vi nu bevilger 10 Mill. Kr. til en saadan Akkordordning og herigennem mener at kunne stabilisere forskellige Landboeres Økonomi, bidrage til, at de kan blive ved deres Hjem, ved deres Virksomhed, at vi maa stille os lige saakulant overfor et andet Hold af Landboere, der er i lige saa store Vanskeligheder og har lige saa store Muligheder for at klare sig, hvis de faar lignende Laan.

Det tredie Hovedformaal med en saadan Lovgivning maa efter min Mening være det, at Laangiveren, Staten, maa have nogen Sikkerhed for, at de Penge, der udlaanes, ikke smides ud af Vinduet, men udlaanes forstandigt, saa at man har nogenlunde Sikkerhed for, at Pengene kan blive forrentet og afbetalt, thi i modsat Fald vil det blive en Konvertering af Laanene, det vil sige en Laangivning, der i Virkeligheden kun bliver til Fordel for Kreditorerne, og jeg tør vel nok sige, at som Lovforslaget oprindeligt var affattet, var det i langt højere Grad Kreditorerne, som kunde ventes at faa Fordel deraf, end de gældbetyngede Landboere og Statskassen, som havde Risikoen. Hvis disse Laan gives saa letsindigt, at man med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at de ikke kan forrentes, at de paagældende ikke kan klare sig alligevel, saa har man ikke opnaaet det, der var ønsket: at de paagældende kunde blive siddende i deres Virksomhed, og at Staten havde nogen Sikkerhed for sine Penge.

De Ændringsforslag, der er stillet af Venstre og de Konservative, kan jeg derfor ikke anbefale at stemme for; de Ændringsforslag, der er stillet af Venstre, vil udelukkende forringe Muligheden for Gennemførelse af de Formaal, jeg her har nævnt, og jeg kan tilføje, at disse Ændringer gaar stik imod Venstres Standpunkt i 1927—28. Det var for Resten med stor Opmærksomhed, jeg hørte Venstres Ordfører tale, thi alle de Argumenter, det ærede Medlem anførte til Fordel for sit nuværende Standpunkt, var i Virkeligheden de samme Argumenter, vi brugte, og det samme Standpunkt, vi stod paa i 1927—28, men som det ærede Medlem den Gang bekæmpede paa det voldsomste; den Gang kunde det ærede Medlem